

z moci úradnej zrušil však rozsudky oboch súdov nižších stolíc, nakoľko čin obžalovaného bol kvalifikovaný aj za prestupok podľa § 41 tr. z. o prest., túto kvalifikáciu pominul a kvalifikoval čin obžalovaného len za prečin — v smysle § 20 tr. z. namiesto zločinu — porušenia domáceho pokoja podľa § 330 tr. z.

Z d ô v o d o v :

Pri preskúmaní veci zbadal najvyšší súd toto: Súdny nižších stolíc kvalifikovali čin obžalovaného na miesto zločinu s ohľadom na § 20 tr. z. ako prečin porušenia domáceho pokoja podľa § 330 tr. z. v súbehu podľa § 96 tr. z. s prestupkom podľa § 41 tr. z. o prest. Táto kvalifikácia činu je mylná.

Zločinu podľa § 330 tr. z. sa dopustí, kto vnikne do bytu iného bez jeho privolenia bezprávne, násilím, hrozbou alebo s použitím falošných kľúčov. Ponevác obžalovaný sa vyhrážal zabitím pri vniknutí do bytu poškodenej, zrejme aby zlomil jej odpor, patria vyhrážky ku skutkovej podstate zločinu porušenia domáceho pokoja, sú ňou absorbované, a neľze tieto vyhrážky kvalifikovať aj za prestupok podľa § 41 tr. z. o prest. Podľa výslovného znenia § 330 tr. z. iná kvalifikácia by bola možná len v tom prípade, keby tu bol taký čin, ktorý sa trestá prísnejšie než zločin podľa § 330 tr. z. Mýlili sa tedy súdy nižších stolíc v neprospech obžalovaného, keď kvalifikovali jeho čin aj za prestupok podľa § 41 tr. z. o prest. Je tu dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., na ktorý treba hľadať z povinnosti úradnej. Preto pokračoval najvyšší súd podľa § 33, odst. 1 por. nov. a pominul kvalifikáciu podľa § 41 tr. z. o prest.

Čís. 5793.

Prečin ťažkého poškodenia na tele nie je absorbovaný prečinom násilia proti orgánu vrchnosti.

(Rozh. zo dňa 13. januára 1937, Zm IV 771/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci pre prečin násilia proti orgánu vrchnosti čiastočne odmietol a čiastočne zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Z d ô v o d o v :

Mylný je názor sťažovateľov, že kvalifikácia činu je preto mylná, lebo prečin ťažkého poškodenia na tele je vraj absorbovaný prečinom násilia proti orgánu vrchnosti, nemohol byť tedy vraj zvlášť ustálený. Prečin násilia proti orgánu vrchnosti je dovŕšený už násilím, alebo nebezpečnou hrozbou proti orgánu vrchnosti cieľom prekážania tomuto v takom výkone jeho povolania, ktorý je po práve. Právny statok, hájený § 4 zák. čl. XL:1914, je v podstate úradná autorita orgánu vrchnosti. Tým, že obžalovaný napadol aj telesnú integritu poškodeného a

s ním úmyselne zle nakladal, dopustil sa už ďalšieho trestného činu, totiž prečinu ťažkého poškodenia na tele, lebo vedome napadol aj iný právny statok, než ktorý je chránený § 4 zák. čl. XL:1914. Nejde tu tedy výlučne o porušenie viac ustanovení trestného zákona v smysle § 95 tr. z.

Čís. 5794.

Zákonný článok XV:1899 (o súdnictve vo veciach volieb členov Národného shromaždenia) platí aj pri teraz platnom usporiadaní volieb podľa kandidátnych listín volebných strán a skupín.

»Vykonávanie vlivu na výsledok volby« je už v podporovaní niektorej strany.

Pri prečinoch v smysle zákona čís. 123/1931 Sb. z. a n. štátne väzenie nie je zákonným trestom (§ 1, odst. 1, čís. 2, § 9, odst. 2 cit. zákona).

(Rozh. zo dňa 16. januára 1937, Zm III 558/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci pre prečin podľa § 170 zák. čl. XV:1899 zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného; súdu prvej stolice uložil, aby podľa § 505, posl. odst. tr. por. dodatočným usnesením určil, v jaký druh trestu na slobode má byť premenený uložený vedľajší trest peňažitý.

Z dôvodov:

Obžalovaný, zastúpený zvoleným obhájcom, uplatnil vo zmätočnej sťažnosti dôvody zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a), 3 tr. p.

Pod prvým z nich dovodzuje zmätočná sťažnosť beztrestnosť činu obžalovaného predovšetkým tak, že sa z jednotlivých odstavcov a viet z prečítaných letákov snaží dokázať, že obžalovaný nimi nepôsobil nijak na výsledok volieb, ale podľa svojej povinnosti ako farár hlásal katolíckemu ponímaniu odpovedajúci svetový názor, poučoval o dôležitosti volieb a zdôrazňoval potrebu jednotnej strany všetkých katolíkov pre udržanie jednoty v kultúrnych otázkach. Tvrdí ďalej, že trestné ustanovenia § 170 zák. čl. XV:1899 treba aplikovať v duchu zákonných ustanovení o čistote volieb, na ochranu ktorých bol vydaný, totiž volieb upravených zákonným článkom XXXIII:1874, v ktorom sa volily osoby podľa ich osobných kvalít, kdežto teraz sa volí strana majúca istý svetový názor. Konečne brojí proti názoru odvolacieho súdu, akoby agitovanie pre katolícku stranu smerovalo proti stranám socialistickým a strane agrárnej.

Tieto námietky zmätočnej sťažnosti sú bezzákladné. Povahu vyjadrenia obžalovaného v smere § 170 zák. čl. XV:1899, či totiž smerovalo k tomu, aby bol vykonaný vliv na výsledok voľby, treba posudzovať z celkového jeho obsahu; ten však aj podľa toho, čo obžalovaný pripúšťa, smeroval k tomu, aby voličia, ku ktorým obžalovaný jako kňaz v kostole a vo shromaždení náboženského rázu hovoril, volili pri voľbách tie strany, ktoré na rozdiel od iných strán sú spôsobilé uplatniť zásady a názory určitého smeru, ktorým sa práve tieto strany odlišujú od iných strán,